

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Lingonen. Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

mirabiliter desolata. Et sicut venerabilis frater noster Conradus Maguntinus Archiepiscopus, Episcopus Sabinensis, cuius testimonium præmissis rationibus concordabat, suis nobis literis intimavit, tua prudentia circumspècta totius terræ statui plurimùm poterat existere fructuosa. Propter quæ circa factum tuum facilius poterat dispensari. Nos ergo super facto tuo cum fratribus nostris communem tractatum habentes, & subtiliter attendentes quòd consecratio tibi collata nec prioris Ecclesiæ te Pontificem fecerit, cum ad eam non fueris consecratus, nec secundæ, ad quam prioris vinculo perdurante non poteris canonicè consecrari, cum adhuc esses alteri conjugaliter alligatus, prædictis tamen rationibus ad dispensationis gratiam inclinati, quamvis secundum sacrorum canonum instituta utraque carere deberes, de plenitudine potestatis à prioris vinculo te solventes, auctoritate tibi præsentium duximus concedendum ut de benignitate sedis apostolicæ quasi novo consensu Tripolitanam Ecclesiam de cetero tanquam proprius Pontifex ad honorem Dei, utilitatem ipsius Ecclesiæ, tuamque salutem, & Cleri populique tibi commissi studeas gubernare, quatenus præveniente divina gratia & sequente plus prodesse velis & valeas quam præesse, præsertim temporibus istis, cum vix sit qui faciat bonum usque ad unum, opus est non mercenario, sed pastore. Datum Laterani II. Kal. Ianuarij.

PATRIARCHÆ ANTIOCHENO.

Cum ex naturalis legis &c. ut supra ferè in eundem modum usque ad verbum dispensari. Et quoniam suspensionis sententiam in te prolatam, sicut ex tuarum intelleximus contentia literarum, humiliter observasti; nos, qui personam tuam sincera caritate diligimus, & tuo, quantum cum nostro possumus, intendimus honori deferre, cum te inter fratres nostros honorabile membrum & in domo Domini columnam immobilem reputemus, confessionem spontaneam & supplicationem devotam benigniùs attendentes, de consueta Rom. sedis clementia poenam inflatam duximus relaxandam, à suspensionis sententia fraternitatem tuam auctoritate præsentium denuntiantes penitus absolutam. Datum ut supra.

LINGONEN. EPISCOPO.

Sine dolore tibi & pudore scribere non valemus, cum sedes apost. quod olim in te dignoscitur approbasse, nunc peccatis exigentibus cogitur improbare. Cum enim ab ipso tuæ promotionis principio inter te & dilectos filios Canonicos Lingonen. multæ pullulaverint quæstiones, nec unquam, postquam tuo commissa fuit regimini, pacem habuerit Ecclesia Lingonensis, sicut fama refert publica, & quamplurium Prælatorum & religiosorum ipsarum partium literis nostro est apostolatui suggestum, non solum mobilia sed etiam immobilia ipsius Ecclesiæ adeo distraxisti, quòd quæ olim inter Gallicanas Ecclesias nobilis fuerat & famosa, nunc habeatur ab his, qui in circuitu ejus sunt, in opprobrium & contemptum. Super quibus cum à Lingonen. Capitulo coram venerabili fratre nostro Lugdunen. Archiepiscopo Metropolitano tuo delatus fuisses, ut ejus iudicium declinares, apostolicæ sedis audientiam invocasti, festum beati Luca proxime præteritum terminum appellationi prosequendæ præfigens, quæ Lingonen. Capitulum ad Dominicam qua cantatur *Inbilate Deo*, proxime præteritam, coartarunt. Quæ utique cum tam per literas quam nuntios utriusque partis ad nostram audientiam pervenissent, volentes tibi & eis pro intemperie aëris & caloris distemperantia paterna sollicitudine providere, tibi per scripta nostra mandavimus ut hujus occasione discordiæ bona Lingonen. Ecclesiæ minime dilapidare præsumeres, festum beati Michaëlis proxime præteritum sub peremptorio terminum assignantes, quo te nostro conspectui præsentares objectionibus Capituli responsurus, & propositurus contra ipsos si quid velles proponere quæstionis. Cum autem Canonici Lingonenses, & illi præsertim quos personaliter ad petitionem tuam literis fecimus apostolicis evocari, ad nostram accessissent præsentiam, & nos tuæ volentes fraternitati deferre, ipsos diù detinuerimus, adventum tuum aliquandiu expectantes, comparuerunt tandem in præsentia nostra duo nuntij tui, quibus (licet procuratores non essent) in consistorio nostram dedimus audientiam, & quæ ab eis proposita fuerunt, audivimus diligenter, facientes literas nobis * pro te

Epist. 504.
Ipsam ab officio suspendit, donec Capitulo suo super dilapidatione bonorum Ecclesiæ responderet.

transmissas in nostro & fratrum nostrorum auditorio recitari: in quibus continebatur expressum, quod in Cisterciens. Capitulo, in multorum religiosorum & aliorum presentia, signum vivificę crucis acceperas, vovens pro amore Iesu Christi ad partes accedere transmarinas. quod tamen post edictum peremptorium à te procuratum constitit esse factum. Et licet ipsi Canonici sæpius reclamarent quod in expectando plus debito gravarentur, sententiam tamen nostram usque in vigilia Nativitatis Domini proferre distulimus, credentes quod tu venires, vel saltem sufficientem mitteres responsalem. Quantumcunque verò nobis sit molestum te in aliquo molestari, quia tamen nobis incumbit ex injunctę administrationis officio corrigenda corrigere, & reformare in melius quę circa Ecclesiarum statum noscuntur minùs licitè attentata, volentes etiam in judiciis juris ordinem observare, habito cum fratribus nostris super negotio ipso consilio, te pro contumacia manifesta & dilapidatione vulgata, quam non solum ad aures nostras fama publica detulit, immo etiam Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum religiosorum virorum testimoniales literę demonstrarunt, te ab administratione totius Lingonen. episcopatus, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, omnino suspendimus; auctoritate tibi presentium injungentes districtiùs, ut suspensionem proceus in violabiliter observare. Volentes autem (nisi fortè cedere fortè malueris, quod salutem tuam magis credimus expedire) causam quę inter te & dilectum filium Decanum Lingonen. pro Ecclesia vertitur, super dilapidatione & insufficientia, & aliis multis injuriis & gravaminibus per te ipsi Ecclesię irrogatis, examinari celerius, & canonico fine decidi, (ne, si fuerit diutiùs prorogata, cadat irreparabiliter Ecclesia Lingonen. quę jam videtur ex parte maxima cecidisse) ipsam venerabili fratri nostro Parisien. Episcopo duximus committendam; per apostolica tibi scripta mandantes quatenus, cum ab eo fueris requisitus, ipsius adire presentiam non postonas, responsurus objectis, & objecturus quę volueris contra Decanum agentem pro Ecclesia memorata. Si verò de utriusque partis voluntate processerit quod per ipsum Episcopum diffinitiva sententia proferatur,

ipse auditis hinc inde propositis, & ascitis sibi viris prudentibus, quos tanto negotio cognoverit expedire, causam ipsam sine canonico terminabit. Alioquin gesta utriusque partis redacta in scriptis, & sigilli sui munimine roborata, ad presentiam nostram transmittet, præfigens partibus terminum competentem, quo receptura sententiam nostro se conspectui repræsenteret. Interim autem per dictum Parisien. Episcopum de procuratore idoneo Lingonen. Ecclesię precipimus provideri. Datum ut supra.

Scriptum est super hoc Episcopo Parisien.

*PATRIARCHÆ HIEROSOLYM.
& Canonici Dominici Sepulchri.*

Quanto Antiochenam & Hierosolymitanam Ecclesias purius diligimus & intendimus amplius honorare, tanto ad amovenda ea quę inter ipsas controversię atque rancoris cujusdam scrupulum pariunt, diligentius intendere volumus, ac quęstiones earum judiciali calculo diffinire, ut earum sopita discordia, servent ad se invicem mutue dilectionis affectum, & in suis sibi curent necessitatibus subvenire. Sanè cum inter prædictas Ecclesias super Tyren. & Perterten. archiepiscopatus quęstio fuerit diutiùs agitata, quę, sicut ex literis felicis recordationis Lucij Papę prædecessoris nostri didicimus, vobis & prædecessoribus vestris quodammodo per negligentiam procurantibus finem non potuit debitum obtinere, cum peremptorio multoties fueritis evocati, ac idem prædecessor noster bonę memorię prædecessori tuo, frater Patriarcha, cum proficisceretur in Galliam, mandaverit viva voce ut vel sufficientem responsalem transmitteret, vel ipse rediret ad ejus presentiam responsurus; quia idem Patriarcha mandatum apostolicum non implevit, dictus prædecessor noster utrique parti peremptorium terminum assignavit; ad quem, sicut accepimus, nec venistis, nec misistis idoneos responsales. Quia verò, quantumcunque Hierosolymitanam Ecclesiam diligamus, quantumcunque etiam vobis & ipsi velimus in instanti necessitate deferre, quia tamen Antiochenę Ecclesię justitię deesse non possumus, nec debemus, quę etiam non est Sarracenię persecutionis immunis, licet aliud statuere contra vos de ju-

*Epist. 101.
Hierosolymitanam Patriarcham hanc ut Antiochenam Patriarcham de certis quęstis satisfactis, vel causam contra Pontificem Romano profectur.*